

Türk bolmak kyn – Yrakda türkmen bolmak ondanam kyn!

Category: Kitapcy, Taryhy makalalar

написано kitapcy | 23 январа, 2025

Türk bolmak kyn – Yrakda türkmen bolmak ondanam kyn! TÜRK OLMAK ZORDUR – IRAK'TA TÜRKMEN OLMAK DAHA ZORDUR

Hemen sınırlarımızın ötesinde yıllardır bir şeyler oluyor, ama her nedense biz deve kuşu misali kafamızı kuma sokmaktan ve etrafımızda yaşananları görmezden gelmekten başka bir şey yapmıyoruz. Elli-yüzyıl sonrasının hesaplandığı veya planlı bir dış politikamızın olduğunu söyleyebilecek bir kişiyi tanımıyoruz. Kısacası Türkiye Cumhuriyeti ileriye dönük dış siyaseti olmayan bir ülkedir. Herkesin ağızında, büyük Atatürk'ün “yurtta sulh, cihanda sulh” sözü, anlamlı ya da anlamsız tekrarlanıp duruyor. Mustafa Kemal “yurtta sulh, cihanda sulh” derken, Hatay'ı ana vatanımıza katıyor, Batı Trakya, Musul-Kerkük ve Türkistan Türkleriyle ilgileniyordu. Erken vefat etmeseydi Musul da Türkiye'ye dâhil olacaktı. O, bu işi kafasına koymuştu.

Maalesef, yukarıda da söylediğimiz üzere Atatürk'ün zamansız ölümü güneyimizdeki bütün dengeleri tersine çevirdi. Onun yerini dolduracak dirayet ve kabiliyette bir siyaset adamının yetişmemesi de Türkler için bir şanssızlıktır.

Türkiye'den daha önce Türk vatani haline gelen Suriye ve Irak'ta yaşayan Türkler bugün varlık ve yokluk savaşı veriyorlar. Türkiye'de belirli bir kesimin dışında, kimsenin umurunda değiller. Bilindiği üzere I. Dünya Savaşında, Irak ve Suriye bölgesi İngilizler tarafından işgal edilmiş, savaşın sonunda imzalanan Mondros Mütarekesi'ne göre, Türkler yenik sayılmışlar ve Osmanlı Devletinin değişik yerlerinde olduğu gibi Suriye ve Irak'tan da çekilmek zorunda kalmıştı.

Anadolu'da bir Kurtuluş Savaşı verilip, Türkiye Cumhuriyeti kurulduktan sonra, önceleri Misak-ı Milli hudutları dâhilindeki Musul'un kimde kalacağı, Türk ve İngiliz

hükümetleri arasında çözülememiş ve bu yüzden mesele Lozan Konferansına taşınmıştı. Buradan da bir netice çıkmayınca, konu Birleşmiş Milletlere taşındı ve malum sebeplerden dolayı (Şeyh Sait'in Kürt İsyanı vs.) Türkiye, İngiltere'nin teklifini kabul etmek zorunda kaldı. Biz, İngilizlerin nasıl yalancı ve sahtekâr bir millet olduklarını Kıbrıs'tan da biliyorduk. Osmanlı'nın zor bir zamanında geçici olarak bıraktığımız Kıbrıs'tan üzerinden yüz yıldan fazla bir vakit geçmesine rağmen çıkmadılar.

İşte Ankara ve Lozan Andlaşmalarından sonra Fransa ile İngiltere'nin kontrolünde kurulan Suriye ve Irak'taki uydu devletlerin insafına terk ettiğimiz Türkmenler, o günlerden beri kan ağlamaktadır.

Bu asil millet binlerce yıldır Araplara hizmet götürmesine rağmen sürekli onlar tarafından arkadan hançerleniyor. Bilindiği üzere 1932'de İngiltere mandasından kurtulmadan önce de, sonra da Irak'ı yönetenlerce Türkler hep düşman görüldü. Hiçbir vakit önemli görevlere getirilmediler. Yine 1937 senesinde, Sâdabat Paktı vesilesiyle Türk Dışişleri bakanının (Tevfik Rüştü) Kerkük'ü ziyareti söz konusu olmuştu. Türk'e ve Türkiye'ye o derece bağlı olan Irak Türkleri, abartmasız Türk heyetinin arabalarını bile omuzlarında taşımışlardı. Türkiye'ye karşı beslenen sevgiden korkan Irak hükümetleri bu tarihten sonra, Türkiye'den gelen hiçbir heyeti Kerkük'e sokmamaya özen gösterdikleri gibi, Türkmenleri de hep göz hapsinde tuttular.

Irak'da krallık rejimini kanlı bir ihtilalle, 14 Temmuz 1958 tarihinde deviren Abdülkerim Kasım zamanında Türkler rahat bir nefes alacaklarını sanırken, hayal kırıklığına uğradılar. Kendisini herkesten büyük gören ve Acem-Kürt karışımı bir soydan gelen Abdülkerim Kasım, yıllar sonra çocukları Türklerin başına bela olan Kürtlerin lideri Molla Mustafa Barzani'yi 11 yıldan beri yaşadığı Rusya'dan Irak'a davet etmişti. O, birkaç ayaklanmada Abdülkerim Kasım'a yardımcı olduğundan gücünü daha da artırdı. Kendi iktidarı ve kurmayı düşündüğü Kürt devleti için Türkleri engel gören Barzani ve emrindeki Kürt Demokrat Partisi, Abdülkerim Kasım'dan izin

almak suretiyle harekete geçti. Türklerin umudu durumundaki II. Tümen komutanı Nazım Tabakçalı idam edilerek, büyük bir engelden kurtuldular. Üçbinden fazla Türk Turancılık iddiasıyla tutuklandı. Nihayet Irak devriminin yıl dönümü olan, 14 Temmuz 1959 günü Araplar ve Kürtler evlere saldırarak önlerine geleni kurşunladılar. Binlerce Türk sokaklar ortasında vahşi bir şekilde öldürüldü. Bu hadiseler karşısında Türkiye tıpkı bu gün olduğu gibi sessiz kaldı. Talihsiz bir şekilde, sanki cetvelle çizilen sınırlarımızın ötesinde kalan Türkmen kardeşlerimizi daha çok yıkan, bunlara seyirci kalan ve güvendikleri dal olan Türkiye'ydi.

Irak'taki diktatörlük rejimi fazla sürmedi. 8 Mart 1963'te Abdülkerim Kasım bu kez Kürtlerle işbirliği yapan Baasçılara iktidarı bıraktı. Kürtlere bu gün olduğu üzere, o gün de bütün imkanlar tanındı. Zavallı Türkler ise horlanıp, aşağılanmadan insanca bir hayattan başka bir şey istemiyorlardı. Bu sırada Baas ile Barzani'nin arası açılınca, o soluğu İran'da aldıysa da, Baasçılar Türklere karşı akla, hayale gelmeyen zulüm ve baskı politikalarına devam etti. Türklerin yaşadığı bölgelere hariçten Kürt ve Arap nüfus yerleştirildi. Çeşitli yollarla onların Irak'tan uzaklaştırılması sağlandı. Nihayet 1980'li yıllara doğru Türklere yapılan baskılar doruk noktasına vardı ve Türklerin lideri durumundaki pekçok kişi idam edildi.

Bugün Irak'ın en zengin toprakları bir zaman Türklerin yoğun olarak buldukları yerlerdir. Ama bütün dünyanın gözü önünde bu kadim Türk yurtlarından Türkler kovulmakta ve azınlık durumuna düşürülmekteler. Şartlar hem Arapların yanlış siyasetleri, hem de Amerika Birleşik Devletlerinin dışarıdan müdahaleleri sebebiyle, Irak'ta azınlık halindeki Kürtler için olgunlaştırılmıştır. Nihayet onlar kendilerinin düşmanı gördükleri Türkleri tamamen tesirsiz hale getirme imkânını 2 Ağustos 1990'da başlayan Körfez Harekatıyla yakaladılar.

Türkiye, Irak'ın kuzeyinde bir Kürt devletinin kurulmasına ve Türkmenlerin haklarının çiğnenmesine asla razı olmayız, bu bizim kırmızı çizgimiz dese de, söylediklerini yalamak zorunda kaldı. Bugün Irak'ın kuzeyinde adı konmasa, BM tarafından henüz tanınmasa da bir fiili devlet mevcuttur. Bu hâl Türkiye

Cumhuriyeti'nin takip ettiği yanlış dış politikalarından kaynaklanmıştır. Elbette Türkiye'nin milli bütünlüğüne zararlı bu oluşuma seyirci kalan siyasetçiler en azından tarih önünde bu hatalarının hesabını vereceklerdir. Günümüz itibarıyla birileri yaptıklarının yanına kâr kalacağını sanıyorlarsa yanılıyor.

ABD ve onun sadık dostu İngiltere tarih boyunca asla Türkiye'nin müttefiki olmadılar. Onlar daima kendi çıkarları için Türkiye'yi ve Türkleri kullandılar. Bu iki devlet ne zaman Türkiye ile yakın ilişkilere girdiyse, daima sonuçta zarar gören Türkler oldu. Şimdi de Orta ve Yakın Dođu'daki enerji bölgelerine hükmedebilmek için Türklerin kanı değişik vesilelerle dökülmektedir. Türkiye'nin bütün hassasiyetleri törpülenerek sindirilmekte ve olanlara ancak dışarıdan bakmasına müsaade edilmektedir. Bir vakitler, Irak'ın kuzeyinde, Türkiye'nin aleyhine teşekkül olacak bir siyasi çözümün savaş sebebi sayılacağını söyleyen Türkiye'ye şimdi, sesini çıkarma, sen kendi toprak bütünlüğünü koruyabilirsen dua et denmektedir. Yıllardır yanlış atılan adımlar yüzünden Türkiye ve çevresi ateş kazanına dönmüştür.

Irak ve Suriye'de yeni kukla sömürge devletler kurulmaya çalışılmaktadır. İşte 2014 yılı haziran ayı başlarında yaşananlar da göstermiştir ki, Türkiye'yi bölgede kimse önemsemiyor. Türkiye kendi menfaatlerini bile koruyamayacak hale gelmiş, birtakım marjinal gruplardan medet umar vaziyete düşmüştür.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti her şeye rağmen ta başında Irak'a girmemekle ve oradaki Türkmen kardeşlerimizin hamisi olduğunu dosta ve düşmana göstermemekle hata etmiştir. Orada yaşayan iki milyondan fazla Türkmen, ABD ve kuzeydeki Kürt azınlığın insafına bırakılmıştır. Ne yazık!

Prof. Dr. Saadettin Yağmur GÖMEÇ. Taryhy makalalar